

10674_page_45

Εκτός από τα παραπάνω, για πρώτη φορά παραχωρήθηκε και ολόκληρη η λιμνοθάλασσα Μπουρού στη Μονή³⁹, της οποίας η ετήσια παραγωγή σε ψάρια κυμαίνεται σήμερα από 200-500 τόννους⁴⁰.

Το διδάρι έφερε το όνομα της εκκλησίας της οποίας ερείπια σώζονται μέχρι σήμερα στο στόμιο της Βιστωνίδας⁴¹. Την εποχή εκείνη μάλλον δεν πρέπει να είχε κτιστεί ακόμη ο σημερινός Άγιος Νικόλαος. Περί αυτού όμως ο λόγος στη συνέχεια.

3. Προσπάθεια ιδιοποίησης του μετοχίου από τις τουρκικές αρχές το 18ο αιώνα και η αντίδραση του Πατριαρχείου.

Από του έτους 1371 ως το 1453 διάφοροι κατά καιρούς εκπρόσωποι της Μονής εστέλλοντο στο μετόχι και επέδλεπαν τους εργαζομένους μισθωτούς κατοίκους της Αίνου και της Ξάνθης, οι οποίοι έδιδαν τα δικαιώματα της Μονής σε χρήμα ή σε είδος⁴².

Από του έτους 1453 και μετά, η Μονή πάλι διατήρησε τα δικαιώματά της στο μετόχι, το οποίο ως εκκλησιαστική περιουσία έγινε αναπαλλοτρίωτο με τη διαθήκη (Αχτιναμέ) του Μωάμεθ Β' προς τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γεννάδιο⁴³. Στη συνέχεια, όπως ήταν επόμενο, η Μονή διοργάνωσε καλύτερα το ιχθυοτροφείο του Αγίου Θεοδώρου, όπως λεγόταν ακόμη τότε το διδάρι, και έστειλε αρκετούς πατέρες, οι οποίοι εγκατέστησαν τα απαραίτητα αλιευτικά μέσα για την εκμετάλλευση του ιχθυοτροφείου και τις απαιτούμενες εγκαταστάσεις για την παραμονή των αλιέων⁴⁴.

Είναι πολύ πιθανόν μαζί με τις εγκαταστάσεις διαμονής των εργατών να κτίσθηκε και μια μικρή εκκλησία αφιερωμένη στο όνομα του Αγίου Νικολάου του προστάτη των θαλασσών, μια που το μετόχι αποτελούνταν σχεδόν ολόκληρο από θάλασσα⁴⁵. Διότι τα επόμενα χρόνια παρουσιάζεται πλέον το μετόχι του Αγίου Νικολάου.

39. Η εκτός του κάστρου περιφέρεια που αναφέρει το χρυσόβουλλο του Παλαιολόγου του 1357, αφορούσε μόνο στα κτήματα του Αγίου Γεωργίου και όχι σ' όλη τη λίμνη, όπως λέγει ο Χατζηϊωάννου.

40. Νεόφυτος, *Λίμνη Βιστωνίδα*, όπ. παραπ.

41. Μπακαρτζής, *Έκθεση πρώτη*

42. Νατσούλης, *Αγωγή*, σσ. 8-15.

43. Αυτόθι, σ. 9.

44. Αυτόθι, σ. 10.

45. Ο Κυριακίδης μας πληροφορεί με δάση τον Παχυμέρη, ότι στην πεδιάδα της Ξάνθης και Κομοτηνής έγινε συμπλοκή μεταξύ των αρχηγών των Καταλανών, τους οποίους είχε καλέσει ο Ανδρόνικος Β' από το 1303 ως το 1310, ως μισθοφορικό

Εκτός από τα παραπάνω, για πρώτη φορά παραχωρήθηκε και ολόκληρη η λιμνοθάλασσα Μπουρού στη Μονή³⁹, της οποίας η ετήσια παραγωγή σε ψάρια κυμαίνεται σήμερα από 200-500 τόννους⁴⁰.

Το διδάρι έφερε το όνομα της εκκλησίας της οποίας ερείπια σώζονται μέχρι σήμερα στο στόμιο της Βιστωνίδας⁴¹. Την εποχή εκείνη μάλλον δεν πρέπει να είχε κτιστεί ακόμη ο σημερινός Άγιος Νικόλαος. Περί αυτού όμως ο λόγος στη συνέχεια.

3. Προσπάθεια ιδιοποίησης του μετοχίου από τις τουρκικές αρχές το 18ο αιώνα και η αντίδραση του Πατριαρχείου.

Από του έτους 1371 ως το 1453 διάφοροι κατά καιρούς εκπρόσωποι της Μονής εστέλλοντο στο μετόχι και επέβλεπαν τους εργαζομένους μισθωτούς κατοίκους της Αίνου και της Ξάνθης, οι οποίοι έδιδαν τα δικαιώματα της Μονής σε χρήμα ή σε είδος⁴².

Από του έτους 1453 και μετά, η Μονή πάλι διατήρησε τα δικαιώματά της στο μετόχι, το οποίο ως εκκλησιαστική περιουσία έγινε αναπαλλοτριώτο με τη διαθήκη (Αχτιναμέ) του Μακάμθ Β' προς τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γεννάδιο⁴³. Στη συνέχεια, όπως ήταν επόμενο, η Μονή διοργάνωσε καλύτερα το ιχθυοτροφείο του Αγίου Θεοδώρου, όπως λεγόταν ακόμη τότε το διδάρι, και έστειλε αρκετούς πατέρες, οι οποίοι εγκατέστησαν τα απαραίτητα αλιευτικά μέσα για την εκμετάλλευση του ιχθυοτροφείου και τις απαιτούμενες εγκαταστάσεις για την παραμονή των αλιέων⁴⁴.

Είναι πολύ πιθανόν μαζί με τις εγκαταστάσεις διαμονής των εργατών να κτίσθηκε και μια μικρή εκκλησία αφιερωμένη στο όνομα του Αγίου Νικολάου του προστάτη των θαλασσών, μια που το μετόχι αποτελούνταν σχεδόν ολόκληρο από θάλασσα⁴⁵. Διότι τα επόμενα χρόνια παρουσιάζεται πλέον το μετόχι του Αγίου Νικολάου.

39. Η εκτός του κάστρου περιφέρεια που αναφέρει το χρυσόβουλλο του Παλαιολόγου του 1357, αφορούσε μόνο στα κτήματα του Αγίου Γεωργίου και όχι σ' όλη τη λίμνη, όπως λέγει ο Χατζηϊωάννου.

40. Νεόφυτος, *Λίμνη Βιστωνίδα*, όπ. παραπ.

41. Μπακατζής, *Έκθεση πρώτη*.

42. Νατσούλης, *Αγωγή*, σσ. 8-15.

43. Αυτόθι, σ. 9.

44. Αυτόθι, σ. 10.

45. Ο Κυριακίδης μας πληροφορεί με βάση τον Παχυμέρη, ότι στην πεδιάδα της Ξάνθης και Κομοτηνής έγινε συμπλοκή μεταξύ των αρχηγών των Καταλανών, τους οποίους είχε καλέσει ο Ανδρόνικος Β' από το 1303 ως το 1310, ως μισθοφορώ